

indtil en Lov om Folkekirkens Forfatning er udkommen, dog ikke udover 1. Januar 1910 — en Bestemmelse, som i sin Tid blev indsat i Landstinget og som stod i Forbindelse med, at det ved den samtidig behandlede Lov om et kirkeligt Udvalg påalagdes dette Udvalg inden 1. April 1907 at afgive Betænkning angaaende Forslag til Gennemførelse af den i Grundloven foreskrevne Ordning af Folkekirkens Forfatning, herunder Ordningen af Præstevalg og af Retsplejen i gejstlige Sager. (Se herom nærmere Aarbogen for 1902—03 pag. 77 ff). Skønt de herhen hørende Lovforslag modtoges fra det kirkelige Udvalg inden den i saa Henseende satte Frist, fandt Ministeriet dog — af Grunde, som nærmere findes anførte i Aarbogen for 1908—09 pag. 289—90 — ikke Øjeblikket for kommet til at fremsætte disse Lovforslag for Rigsdagen, og Ministeriet mente derfor at burde indskrænke sig til at foreslaa Gyldigheden af Menighedsraadsloven forlænget udover 1. Januar 1910, nemlig til 1. Januar 1913. Folketinget vedtog imidlertid paa Forslag af J. C. Christensen i Stedet for det forelagte Lovforslag om Menighedsraadslovens Forlængelse et Lovforslag indeholdende hele Indholdet af Menighedsraadsloven, dog med forskellige Ændringer: at Menighedsraadet selv vælger sin Formand (efter Loven af 1903 er Sognepræsten født Formand), at Menighedsraadet *skal* høres ved Præstembeders Genbesættelse (i Loven af 1903 staar „*kan* høres“), at Kirkeinspektionerne gaa ud af Menighedsraadene m. m., hvorhos det til Slutning hedder, at Lovens Gyldighed vedvarer, indtil en Lov om Folkekirkens Forfatning er udkommen, dog ikke udover den 1. Januar 1916. Det er dette Forslag, som Minister Enevold Sørensen fremsatte for Landstinget i Samlingen 1909—10.

I den af *Landstingets* Udvalg afgivne Betænkning bemærkes, at det i sin Tid fra de forskellige Sider var en Forudsætning for Vedtagelsen af Lovene om Menighedsraad og om det kirkelige Udvalg, at der, inden disse Loves Gyldighed udløb, forelagdes et Lovforslag om Kirkens Forfatning, en Ordning, som den daværende Minister (J. C. Christensen) gik med til. I Samlingen 1908—09 oplyste Minister Enevold Sørensen i Landstinget, at han ikke havde ment det formaalstjenligt at forelægge et saadant Lovforslag i den daværende Samling, hvor al Interesse samlede sig om en anden Sag. Denne Sag var imidlertid senere afsluttet, og man maatte derfor have ventet, at Ministeren vilde have forelagt Kirkeforfatningslovforslaget i Samlingen 1909—10, dersom han ikke ved sin Afgang var bleven forhindret deri. »At den ny Minister« (M. Nielsen) — hedder det videre i